

Undervisningsministeren (*Helveg Petersen*): Det ærede medlem hr. Knud Thomsen rejste under førstebehandlingen nogle spørgsmål, som jeg gerne vil komme ind på her under anden behandling.

Det ærede medlem spurgte først, om man kunne ratificere overenskomsten med forbehold. Jeg vil gerne hertil sige, at overenskomsten ingen bestemmelser indeholder om, at den kan ratificeres med forbehold. Derimod giver artikel XI regeringerne adgang til enten at undertegne overenskomsten uden forbehold eller at undertegne den med forbehold med hensyn til ratifikation. Af de regeringer, der har undertegnet overenskomsten, har den svenske regering undertegnet den uden forbehold, mens regeringerne i Danmark, Finland og Norge har undertegnet under forbehold med hensyn til ratifikation.

Det ærede medlem spurgte derefter, hvilke myndigheder i et land, hvor en ulykke er sket, der er bemyndiget til at modtage hjælp. Ifølge artikel V skal de kontraherende lande i tillægget til konventionen anføre den myndighed, der i vedkommende land er bemyndiget til bl. a. at modtage tilbud om bistand i medfør af overenskomsten, og for Danmarks vedkommende er her anført atomenergikommissionen. Dette betyder, at hvis et ulykkestilfælde af den art, der er tale om i overenskomsten, indtræffer i Danmark, kan atomenergikommissionen på Danmarks vegne anmode om bistand fra Finland, Norge, Sverige eller Den internationale Atomenergi Organisation.

Det ærede medlem rejste videre de spørgsmål, om regeringen skal spørges derom via sundhedsstyrelsen. Hertil kan svares, at atomenergikommissionen udadtil står som den myndighed, der på den danske regerings vegne kan tage imod tilbud om hjælp og føre forhandlingerne om hjælpen — herunder også om dens ophør, hvilket sidste, selv om det ikke er nævnt udtrykkeligt, ligger i hele den stilling, overenskomsten giver de kompetente myndigheder. Imidlertid betyder dette naturligvis ikke, at atomenergikommissionen må optræde egenmægtigt eller vilkårligt i sådanne tilfælde. Kommissionens ledelse vil, på samme måde som når kommissionen i øvrigt skal tage stilling til spørgsmål af politisk rækkevidde, have

pligt til at forelægge spørgsmålet for regeringen, bortset fra sådanne ganske ekstraordinære nødsituationer, hvor der måtte være åbenbart behov for hjælp aldeles omgående, og hvor formålet med hjælpen ville forspildes, hvis spørgsmålet først skulle forelægges regeringen. Sagen må straks derefter forelægges regeringen, hvad enten det drejer sig om modtagelse eller ydelse af hjælp. Hvad forholdet til sundhedsstyrelsen angår, henvises til bemærkningerne til forslaget, og heraf fremgår det, at der ved uheld her i landet etableres løbende kontakt mellem atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen. Der har været forhandlet med sundhedsstyrelsen forud for fremsættelsen af forslaget til folketingsbeslutning, og sundhedsstyrelsen har givet tilslutning til forslaget.

Både det ærede medlem hr. Knud Thomsen og det ærede medlem hr. Morten Lange kom ind på nogle oversættelsesproblemer. Den engelske tekst vil nu blive gennemgået, og de rettelser, de ærede medlemmer foreslog, vil der blive taget hensyn til; de var relevante. Vi vil således i det tilfælde, hvor der står „anmode“, skrive „begære“.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen spurgte derefter om, hvem vedkommende myndigheder skal henvende sig til, når hjælpen ønskes standset. Jeg kan hertil svare, at når den stat, hvori ulykken er sket, ønsker, at bistanden, der er iværksat på basis af overenskomsten, skal ophøre, kan den når som helst skriftligt begære bistandens ophør. Er der tale om bistand, som ydes af et kontraherende nordisk land, kan begæring om ophør af bistand rettes til den myndighed, som af vedkommende land er udpeget som kompetent, idet disse myndigheder ifølge artikel V er bemyndiget dels til at modtage begæring om bistand, dels til at modtage, hvad der betegnes som meddelelse i forbindelse hermed, og dette sidste begreb synes at omfatte begæring om ophør af en iværksat bistand. Er der tale om bistand, der ydes af Den internationale Atomenergi Organisation, kan den skadelidte stat på tilsvarende måde begære ophør af bistanden ved en skriftlig meddelelse til den myndighed, der af atomenergiorganisationen er udpeget som kompetent, og det vil sige organisationens generaldirektør.